

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

24 септември 2020 година *

„Преюдициално запитване — Държавни помощи — Членове 107 и 108 ДФЕС — Регламент (ЕС) № 651/2014 — Освобождаване на някои категории помощи, съвместими с вътрешния пазар — Приложение I — Малки и средни предприятия (МСП) — Определение — Критерий за независимост — Член 3, параграф 1 — Самостоятелно предприятие — Член 3, параграф 4 — Изключване — Косвен контрол на 25 % от капитала или от правата на глас от страна на публични органи — Понятия „контрол“ и „публични органи“

По дело C-516/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия) с акт от 17 юни 2019 г., постъпил в Съда на 9 юли 2019 г., в рамките на производство по дело

NMI Technologietransfer GmbH

срещу

EuroNorm GmbH,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: I. Jarukaitis, председател на състав, E. Regan (докладчик), председател на пети състав, и C. Lycourgos, съдия,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: M. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 юни 2020 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за NMI Technologietransfer GmbH, от A. Holle и C. Lindemann, Rechtsanwälte,
- за EuroNorm GmbH, от A. Fuchs, M. Netzel и G. Saremba,
- за Европейската комисия, от K. Blanck и V. Bottka, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

* Език на производството: немски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от [ДФЕС] (ОВ L 187, 2014 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между NMI Technologietransfer GmbH (наричано по-нататък „NMI TT“) и EuroNorm GmbH по повод отказа на последното да му отпусне безвъзмездна помощ за финансиране на научноизследователски и развоен проект в полза на малките и средните предприятия (МСП).

Правна уредба

Правото на Съюза

Препоръка 2003/361/ЕО

- 3 Съображения 9 и 13 от Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 2003 г., стр. 36, наричана по-нататък „Препоръката от 2003 г.“) гласят:

„(9) За да се достигне до по-добро схващане за реалната икономическа позиция на МСП и да се изключат от тази категория тези групи от предприятия, чиято икономическа мощ надхвърля мощта на МСП, следва да се проведе разграничение между различните видове предприятия в зависимост от това дали са самостоятелни, дали имат участие, което не предполага контролираща позиция (предприятия партньори), или дали са свързани с други предприятия. Степента, посочена в Препоръка 96/280/ЕО [на Комисията от 3 април 1996 година относно определението за малки и средни предприятия (ОВ L 107 1996 г., стр. 4)], от 25 % дялово участие, под което едно предприятие се счита за самостоятелно, се запазва.

[...]

(13) За да се избегнат произволни разграничения между различните публични образувания на държава членка и в интерес на правната сигурност, е необходимо да се потвърди, че предприятие, при което 25 % или повече от капитала или от правата на глас са контролирани от публичен орган, не е МСП“. [неофициален превод]

Регламент № 651/2014

- 4 Текстът на съображения 30 и 40 от Регламент № 651/2014 е следният:

„(30) С цел премахване на различията, които могат да доведат до нарушаване на конкуренцията, и за улесняване на координацията между различните инициативи на Съюза и националните инициативи за МСП, както и с цел постигане на по-голяма

административна яснота и правна сигурност, определението за МСП, използвано за целите на настоящия регламент, следва да се основава на определението от [Препоръката от 2003 г.].

[...]

(40) МСП играят ключова роля за създаването на работни места и, по-общо, представляват фактор за социална стабилност и икономическо развитие. Въпреки това тяхното развитие може да бъде възпрепятствано от пазарни неефективности, което ги изправя пред типични затруднения. Така например МСП често се сблъскват с трудности за получаване на рисков капитал или заеми поради нежеланието на някои финансови пазари да поемат рискове и предполагаемия малък размер на гаранциите, които тези предприятия могат да предложат. Ограничените ресурси, с които МСП разполагат, могат също да попречат на достъпа им до информация, по-специално по отношение на новите технологии и потенциалните пазари. Следователно, с цел да се улесни развитието на стопанските дейности на МСП, някои категории помощи следва да са освободени от задължението за уведомяване по силата на настоящия регламент, когато се предоставят в полза на МСП. [...]“.

5 Член 1 („Приложно поле“) от този регламент предвижда в параграф 1:

„Настоящият регламент се прилага за следните категории помощ:

[...]

б) помощи за МСП под формата на инвестиционни помощи, оперативни помощи и достъп на МСП до финансиране;

[...]“.

6 Член 2 от посочения регламент предвижда:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

[...]

2. „малки и средни предприятия“ или „МСП“ означава предприятия, които изпълняват критериите, определени в приложение I;

[...]“.

7 Текстът на член 2 от приложение I („Определение за МСП“) към Регламент № 651/2014 е следният:

„1. В категорията на микро-, малки и средни предприятия (МСП) се включват предприятия, в които работят по-малко от 250 души и чийто годишен оборот не надхвърля 50 млн. евро и/или чийто общ годишен счетоводен баланс не надвишава 43 млн. евро.

2. В рамките на категорията МСП малко предприятие се дефинира като предприятие, което наема под 50 души персонал и чийто годишен оборот и/или общ годишен баланс не надвишава 10 млн. евро.

3. В рамките на категорията МСП микропредприятие се дефинира като предприятие, в което работят под 10 души и чийто годишен оборот и/или годишен общ счетоводен баланс не надвишава 2 млн. евро“.

8. Текстът на член 3 („Видове предприятия, взети предвид при изчисляването на числеността на персонала и на финансовите суми“) от това приложение е следният:

„1. „Самостоятелно предприятие“ е всяко предприятие, което не се определя като предприятие партньор по смисъла на параграф 2 или като свързано предприятие по смисъла на параграф 3.

2. „Предприятия партньори“ са всички предприятия, които не се определят като свързани предприятия по смисъла на параграф 3 и между които съществува следното взаимоотношение: дадено предприятие (предприятие нагоре по веригата) притежава самостоятелно или съвместно с едно или повече свързани предприятия по смисъла на параграф 3, 25 % или повече от капитала или правата на глас в друго предприятие (предприятие надолу по веригата).

Въпреки това, дадено предприятие може да се определя като самостоятелно и по този начин да няма предприятия партньори, дори ако този праг от 25 % е достигнат или надвишен от следните инвеститори, при условие че тези инвеститори не са свързани по смисъла на параграф 3 нито индивидуално, нито съвместно с въпросното предприятие:

[...]

б) университети или изследователски центрове с нестопанска цел;

[...]

г) автономни местни органи с годишен бюджет под 10 млн. евро и население под 5 000 жители.

3. „Свързани предприятия“ са предприятия, които имат едно от следните взаимоотношения:

а) едно предприятие притежава мнозинство от правата на глас на акционерите или съдружниците в друго предприятие;

б) едно предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административните, управителните или надзорните органи на друго предприятие;

в) едно предприятие има правото да упражнява доминиращо влияние върху друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в устава или в учредителния акт на това предприятие;

г) едно предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с други акционери или съдружници в това предприятие, мнозинството от правата на глас на акционерите или съдружниците в това предприятие.

Налице е презумпция, че не съществува доминиращо влияние, ако инвеститорите, посочени в параграф 2, втора алинея, не участват пряко или косвено в управлението на въпросното предприятие, без да се засягат правата им като акционери.

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, описани в първа алинея, посредством едно или няколко други предприятия или посредством някой от инвеститорите, посочени в параграф 2, също се считат за свързани.

Предприятия, които поддържат едно от тези взаимоотношения посредством физическо лице или група от действащи съвместно физически лица, също се считат за свързани предприятия, ако те упражняват дейността си или част от своята дейност на същия съответен пазар или на съседни пазари.

[...]

4. С изключение на случаите, посочени в параграф 2, втора алинея, дадено предприятие не може да се счита за МСП, ако 25 % или повече от капитала или от правата му на глас се контролират пряко или косвено, съвместно или индивидуално, от един или няколко публични органа.

[...]“.

Директива 2006/111/ЕО

- 9 Член 2 от Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2016 година относно прозрачността на финансовите отношения между държавите членки и публичните предприятия, както и относно финансовата прозрачност в рамките на някои предприятия (ОВ L 318, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 66) предвижда:

„За целите на настоящата директива:

- а) „публични органи“ означава всички публични органи, включително държавните, регионалните, местните и всички други териториални органи;

[...]“.

Германското право

Насоки относно „централната програма за иновации спрямо МСП“

- 10 По силата на точка 3.1.1, буква а) от Richtlinie „Zentrales Innovationsprogramm Mittelstand“ (Насоки относно „централната програма за иновации спрямо МСП“) на Федералното министерство на икономиката и енергетиката в редакцията им от 15 април 2015 г. МСП, които са установени в Германия, отговарят на изискванията за научноизследователски и развойни проекти.
- 11 В бележка 3 от тези насоки се посочва, че разпоредбите на приложение I към Регламент № 651/2014 са приложими, за да се определи дали дадено предприятие представлява МСП.

Уставът на NMI-Institut

- 12 Член 2 от Устава на NMI Naturwissenschaftliches und Medizinisches Institut an der Universität Tübingen (наричана по-нататък „NMI-Institut“) в редакцията му, одобрена на 11 август 2015 г. от Regierungspräsidium Tübingen (Регионален съвет на Тюбинген) (наричан по-нататък „Уставът на NMI-Institut“), гласи:

„Предметът на дейност на фондацията е да насърчава науката и научните изследвания. Тази дейност се извършва по-специално чрез:

- използване на резултатите от основните научни изследвания в областта на естествените науки и медицината и тяхното по-нататъшно развиване до равнище, което позволява прилагането им в промишлената практика,
- изпълнение на научноизследователски и развойни проекти за сметка на федералната държава, провинциите и научноизследователските организации,
- планиране, изпълнение и оценяване на научноизследователските проекти в тясно сътрудничество с публичните възлагащи органи, другите научноизследователски организации и търговските предприятия,
- подходящо предоставяне на придобитите познания на разположение на специализираните потребители, предприятията и други научноизследователски организации,
- организиране на научни прояви“.

- 13 Член 5 от този устав гласи:

„Органите на фондацията са:

1. Съветът на фондацията,
2. Управителният съвет“.

- 14 Съгласно член 6 от посочения устав:

„(1) В качеството на членове в Съвета на фондацията заседават:

- a) представител на Ministerium für Finanzen und Wirtschaft Baden-Württemberg (Министерство на финансите и икономиката на провинция Баден-Вюртемберг);
- b) представител на Ministerium für Wissenschaft, Forschung und Kunst Baden-Württemberg (Министерство на науката, научните изследвания и изкуството на провинция Баден-Вюртемберг);
- c) кметът на град Ройтлинген;
- d) ректорът на Университета на Тюбинген;
- e) трима преподаватели в Университета на Тюбинген;
- f) ръководителят на Hochschule Reutlingen (Висш образователен институт на Ройтлинген),

g) представител на Института на Fraunhofer-Gesellschaft zur Förderung der angewandten Forschung e.V.;

h) шест лица от деловите среди.

Посочените в букви е)–h) членове се назначават от Министерството на финансите и икономиката на провинция Баден-Вюртемберг, членовете, посочени в букви е) и f), със съгласието на Министерството на науката, научните изследвания и изкуството на провинция Баден-Вюртемберг и по предложение на Университета на Тюбинген или на Висшия образователен институт на Ройтлинген; посоченият в буква g) член се назначава със съгласието на Fraunhofer-Gesellschaft zur Förderung der angewandten Forschung e.V. Посочените в буква h) членове се назначават със съгласието на Съвета на фондацията, един по предложение на Търговско-промишлената палата на Баден-Вюртемберг и един по предложение на Landesverband der baden-württembergischen Industrie eV (Федерация на промишлеността на провинция Баден-Вюртемберг).

(2) Министерството на финансите и икономиката може да назначава в Съвета на фондацията две лица, свързани с работата на фондацията.

[...]

(5) Дейността в рамките на Съвета на фондацията се извършва без да се получава заплащане за това“.

15 Текстът на член 7 от Устава на NMI-Institut е следният:

„(1) Съвет на фондацията определя принципите, регулиращи работата на фондацията в рамките на посочените в член 2 задачи, и следи за спазването им.

(2) След разискване Съветът на фондацията решава въпросите относно:

- a) дългосрочното планиране на фондацията в областта на научните изследванията, развойната дейност и разширяването;
- b) средносрочното и дългосрочното финансово планиране, както и изготвянето на плана на предприятието и щатното разписание;
- c) назначаването и освобождаването на Управителния съвет;
- d) освобождаването от отговорност на Управителния съвет;
- e) назначаването на одитор за целите на счетоводната отчетност;
- f) одобряването на правните актове [...];
- g) изменението на Устава на фондацията и прекратяването на фондацията“.

[...]“.

16 Член 13 от този устав предвижда:

„(1) Уставът може да бъде изменен и фондацията може да бъде прекратена с решение на Съвета на фондацията. Управителният съвет трябва да бъде изслушан предварително. Решенията се приемат с мнозинство от две трети от членовете на Съвета на фондацията.

(2) При доброволно или принудително прекратяване на фондацията или отпадане на нейните цели, което дава право на данъчни облекчения, активите на фондацията се прехвърлят на провинция Баден-Вюртемберг“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 17 NMI Institut е фондация по гражданското право със седалище в Ройтлинген (Германия), която има юридическа правоспособност и извършва дейност в обществена полза с цел насърчаване на науката и изследователската дейност.
- 18 NMI TT е дружество с ограничена отговорност, което е установено на същия адрес като NMI Institut, 90 % от капитала му се притежава от последната и има за предмет на дейност оценяването на ноу-хау, предоставянето на консултантски услуги и извършването на научни изследвания въз основа на договор в областта на инженеринга, науката и медицината. По-специално, дейността на NMI TT, чиито области на научни изследвания съвпадат в известна степен и с тези на NMI Institut, е насочена към практическото прилагане с финансова полза на получените от NMI Institut резултати от научните изследвания.
- 19 Съществена част от капитала на NMI-Institut се притежава от частни дружества, а град Ройтлинген разполага с около 6 % от него. Съветът на фондацията на NMI-Institut (наричан по-нататък „Съветът на фондацията“), чиито решения по принцип се приемат с обикновено мнозинство, се състои от 17 членове, сред които са: представител на Министерството на финансите и икономиката на провинция Баден-Вюртемберг, представител на Министерството на науката, научните изследвания и изкуството на тази провинция, кметът на град Ройтлинген, ректорът Университета на Тюбинген и трима преподаватели от него, ръководителят на Висшия образователен институт на Ройтлинген и управителят на търговско-промишлената палата на същия град.
- 20 На 26 юли 2016 г. EuroNorm, дружество, което е носител на проекти по смисъла на Насоките относно „централната програма за иновации спрямо МСП“ в редакцията им от 15 април 2015 г. и е получило разрешение от Федерална република Германия, представлявана от Федералното министерство на икономиката и енергетиката, да изпълнява административни задачи в областта на безвъзмездните помощи от свое име и при условията на публичното право, е получило от NMI TT искане за отпускане на безвъзмездна помощ с оглед на финансирането за периода от 1 септември 2016 г. до 31 август 2018 г. на научноизследователски и развоен проект въз основа на посочената директива.
- 21 С решение от 28 февруари 2017 г. EuroNorm отхвърля това искане, с мотива че NMI TT не може да бъде квалифицирано като МСП по смисъла на приложение I към Регламент № 651/2014, тъй като съгласно член 3, параграф 4 от това приложение посочената квалификация е изключена, когато 25 % или повече от капитала или правата на глас в друго предприятие се контролират пряко или косвено, съвместно или индивидуално, от един или няколко публични органа. Според EuroNorm няма спор, че е изключена възможността за пряк контрол върху NMI TT от публичноправни органи, тъй като 90 % от капитала на последното се притежава от фондация по гражданското право, в случая NMI-Institut. Можело обаче да се презумира, че публичните органи упражняват косвен контрол, тъй като по-голямата част от членовете на Съвета на фондацията обхваща представители на провинция, град, държавен университет и държавно висше учебно заведение, както и на търговско-промишлена палата, която също има статут на публичен орган по германското право. Освен това, тъй като NMI-Institut и NMI TT са свързани предприятия по смисъла на член 3, параграф 3, буква а) от посоченото приложение, дерогиращото правило, предвидено в член 3, параграф 2, втора алинея, букви а)—г) от същото приложение, не било приложимо.

- 22 NMI TT подава жалба по административен ред срещу това решение, в подкрепа на която твърди, че EuroNorm е преценило неправилно влиянието, упражнявано от публичните органи върху NMI-Institut, а оттук и върху самото него. Всъщност за разлика от сдружение или дружество с ограничена отговорност, чиито дейности се определят с решения, приемани от мнозинството от неговите членове или от неговите съдружници, дейността на фондацията по гражданското право се основавала единствено на волята на нейните учредители. Ето защо в случая Съветът на фондацията не можел да повлияе нито на решенията на NMI-Institut, нито на тези на NMI TT. Съветът на фондацията трябвало по-скоро да се разглежда като специализиран консултативен орган. Освен това членовете на Съвета на фондацията извършвали дейността си, не получават заплащане за това и събранията на последния се провеждали само веднъж годишно.
- 23 С решение от 12 юни 2017 г. EuroNorm отхвърля жалбата по административен ред, като уточнява, че Съветът на фондацията направлява NMI-Institut с оглед на задачите, които са ѝ възложени с нейния устав. Освен това, тъй като областта на дейност на NMI TT е част и от предмета на дейност на NMI-Institut, трябвало да се презумира наличието на достатъчно влияние от страна на публичните органи върху това дружество.
- 24 NMI TT подава пред Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин, Германия) жалба срещу това решение, в която подчертава широките правомощия, които поначало притежава управителният съвет на фондацията. Така в случая в рамките на NMI-Institut Съветът на фондацията изобщо не можел да дава указания на Управителния съвет, включително относно упражняването от NMI-Institut на дружествените ѝ права в NMI TT. От своя страна EuroNorm отново посочва, че с оглед на правомощията, които са му поверени с Устава на NMI-Institut, Съветът на фондацията, по-голямата част от членовете на който са публични органи, упражнява доминиращо влияние върху NMI-Institut и следователно върху NMI TT.
- 25 Запитващата юрисдикция счита, че решаването на спора зависи от въпроса дали EuroNorm правилно е приело, че на основание член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 NMI TT не може да бъде квалифицирано като МСП по смисъла на това приложение, и дали поради това правилно е отхвърлило подаденото от него искане за отпускане на безвъзмездна помощ, като същевременно EuroNorm е приело, че разглежданият в главното производство научноизследователски и развоен проект сам по себе си е отговарял на изискванията за поисканото финансиране. При това положение посочената юрисдикция иска да се установи дали при обстоятелствата по главното производство следва да се презумира наличието на косвен контрол, упражняван върху NMI TT от публични органи чрез NMI-Institut.
- 26 При тези условия Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Може ли дружество с ограничена отговорност, извършващо икономическа дейност, да не бъде разглеждано като [МСП] по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, тъй като 90 % от неговия дружествен капитал се притежава от фондация по гражданското право, чийто надзорен съвет без управителни функции [...] се състои от 17 членове, сред които двама представители на министерства, кмет на град, ректор на университет, трима преподаватели в същия университет, ръководител на друго висше учебно заведение и управител на търговско-промишлена палата?
- 2) Представяват ли държавните университети и висше учебно заведение, както и германските търговско-промишлени палати публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014?

- 3) Представяват ли физически лица, които са част от надзорния съвет на фондацията, без да получават заплащане за това, публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 само защото основната им професионална дейност е в публичен орган?
- 4) Предполага ли контролът от страна на публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, че публичните органи могат въз основа на определено правоотношение да дават указания на членовете на съвета на фондацията, които не получават заплащане във връзка с членството си, относно начина им на гласуване в съвета на фондацията?
- 5) За да е налице косвен контрол върху правото на глас от страна на публични органи, необходимо ли е да се установи, че публичните органи оказват влияние върху членовете на съвета на фондацията да упражняват правото си на глас по определения от публичните органи начин?
- 6) Налице ли е косвен контрол върху правото на глас от страна на публични органи, ако съществува възможност членовете на съвета на фондацията, които не получават заплащане във връзка с членството си, при дейността си в съвета на фондацията да се съобразяват с интересите на публичните органи, от които произхождат?
- 7) Изисква ли „съвместният контрол“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 да може да се установи формиране на обща воля на публичните органи по отношение на правото на глас?
- 8) Зависи ли „контролът“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 от реалното прилагане на устава от страна на [на NMI-Institut] или от възможно тълкуване на текста на устава?“.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 27 С осемте си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи, както следва по-специално от текста на първия от тези въпроси, дали член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва възможността дадено предприятие да се счита за МСП, при положение че органът на предприятието, което притежава основната част от капитала му, макар да няма право да осигурява ежедневното му управление, се състои главно от членове, които са представители на публични органи по смисъла на тази разпоредба, така че въз основа на самия този факт последните упражняват съвместно косвен контрол по смисъла на същата разпоредба върху първото предприятие.
- 28 За тази цел посочената юрисдикция иска, от една страна, да се установи, както е видно от втория и третия ѝ въпрос, дали понятието, „публичен орган“, обхваща образувания като университети и висши учебни заведения, както и търговско-промишлена палата, без в това отношение да е от значение дали лицата, назначени от тези органи, заседават в съответното предприятие, като не получават заплащане за това.
- 29 От друга страна, с въпроси от четвърти до осми посочената юрисдикция иска по същество да се установи дали за целите на наличието на контрол по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 е достатъчно публични органи да притежават

съвместно, макар и косвено, най-малко 25 % от капитала или от правата на глас в съответното предприятие съобразно с текста на устава на предприятието, което упражнява пряк контрол върху него, при това без да е необходимо да се разглежда въпросът дали тези органи са в състояние да влияят върху и да координират действителното упражняване от техните представители на правата на глас и дали същите представители действително вземат предвид интересите на посочените органи.

- 30 От данните, с които разполага Съдът, е видно, че тези въпроси са поставени в контекста на искане за отпускане на безвъзмездна помощ, подадено от предприятието NMI ТТ, представляващо spin-off на фондацията по гражданското право NMI-Institut, която притежава 90 % от капитала и 88,8 % от правата на глас в това предприятие и чийто съвет на фондацията се състои по-конкретно от двама представители на министерства, кмет на град, ректор на университет, трима преподаватели в същия университет, ръководител на висше учебно заведение в този град и управител на търговско-промишлена палата в същия град, които формират мнозинство в Съвета на фондацията.
- 31 С оглед на разглеждането на посочените въпроси следва да се припомни, че както е видно по-специално от съображение 40 от Регламент № 651/2014, което има за цел да обяви някои категории държавни помощи за съвместими с вътрешния пазар съобразно с членове 107 и 108 ДФЕС, Комисията възприема подход в полза на държавните помощи за МСП поради пазарните неефективности, вследствие на които тези предприятия трябва да се справят с известен брой затруднения, които ограничават едно социално и икономически желателно развитие на тези предприятия.
- 32 В съответствие с членове 2 и 3 от приложение I към Регламент № 651/2014 едно предприятие може да бъде квалифицирано като МСП по смисъла на този регламент, ако отговаря на три критерия, а именно критерий относно броя на заетите лица, финансов критерий относно годишния оборот или общия годишен баланс, както и критерий за независимост (вж. по аналогия решение от 29 април 2004 г., Италия/Комисия, С-91/01, ЕУ:С:2004:244, т. 47).
- 33 Що се отнася до този последен критерий, който е единственият разглеждан по главното производство, Съдът е постановил, че същият има за цел да гарантира, че от мерките, предназначени за МСП, действително се ползват предприятията, за които големината представлява затруднение, а не тези, които принадлежат към голяма група и поради това имат достъп до средства и подкрепа, с които не разполагат техните конкуренти със сходна големина (вж. по аналогия решение от 29 април 2004 г., Италия/Комисия, С-91/01, ЕУ:С:2004:244, т. 47).
- 34 По този начин целта на посочения критерий е да се разбере по-добре, както следва по-специално от съображение 9 от Препоръката от 2003 г., на която се основава, както е посочено в съображение 30 от Регламент № 651/2014, понятието „МСП“, дефинирано в приложение I към този регламент, икономическата реалност на МСП и квалификацията като МСП да не се прилага за групите от предприятия, чиято икономическа мощ надхвърля тази на МСП, за да се запазят за предприятията, които действително имат нужда от това, различни предимства, произтичащи от правна уредба или от мерки в тяхна полза (вж. по аналогия решение от 27 февруари 2014 г., НаТеРо, С-110/13, ЕУ:С:2014:114, т. 31).
- 35 От тази гледна точка по силата на член 3, параграф 1 от приложение I към Регламент № 651/2014 „самостоятелно предприятие“ е всяко предприятие, което не е определено като „предприятие партньор“ по смисъла на параграф 2 от този член или като „свързано предприятие“ по смисъла на параграф 3 от посочения член.
- 36 Съгласно член 3, параграф 3, буква а) от това приложение две предприятия се наричат „свързани“ по-специално когато едното от тях притежава мнозинството от правата на глас на акционерите в другото, докато съгласно член 3, параграф 2, първа алинея от посоченото

приложение две предприятия се наричат „партньори“, когато не са определени като „свързани предприятия“, а едното от тях притежава самостоятелно или съвместно с едно или повече свързани предприятия 25 % или повече от капитала или правата на глас в другото, освен когато се прилагат изключенията, изброени в член 3, параграф 2, букви а)—г) от същото приложение.

- 37 Що се отнася до последната разпоредба, тя предвижда, че дадено предприятие се определя като „самостоятелно предприятие“ по смисъла на член 3, параграф 1 от приложение I към Регламент № 651/2014 дори когато най-малко 25 % от неговия капитал или от правата му на глас се притежават от определени категории инвеститори, каквито са университетите и автономните местни органи съгласно член 3, параграф 2, втора алинея, букви б) и г) от това приложение, при условие че тези инвеститори не са свързани по смисъла на член 3, параграф 3 от посоченото приложение нито индивидуално, нито съвместно с това предприятие.
- 38 В този контекст член 3, параграф 4 от това приложение обаче въвежда общо правило за изключване на квалифицирането като МСП, по силата на което дадено предприятие не може да се счита за МСП, „ако 25 % или повече от капитала или от правата му на глас се контролират пряко или косвено, съвместно или индивидуално, от един или няколко публични органа“, освен ако, както се уточнява в същата разпоредба, те попадат сред категориите инвеститори, изброени в член 3, параграф 2, втора алинея от посоченото приложение.
- 39 От всички тези разпоредби следва, че дадено предприятие не може да бъде квалифицирано като МСП по смисъла на приложение I към Регламент № 651/2014, при положение че най-малко 25 % от неговия капитал или от правата му на глас се контролират, макар и косвено, съвместно или индивидуално, от един или няколко публични органа, освен когато последните са инвеститори, които не са свързани с това предприятие по смисъла на член 3, параграф 3 от това приложение и са посочени в член 3, параграф 2, втора алинея, букви а)—г) от посоченото приложение.
- 40 В случая е безспорно, както е видно от отговорите на въпросите, поставени от Съда в съдебното заседание, че NMI TT, на което с разглежданото в главното производство решение е отказано да бъде квалифицирано като МСП, е предприятие, свързано с NMI-Institut по смисъла на член 3, параграф 3, буква а) от приложение I към Регламент № 651/2014, тъй като NMI-Institut притежава мнозинството от правата на глас в посоченото предприятие. От това следва, че NMI TT не попада в приложното поле на изключението, предвидено в член 3, параграф 2, втора алинея от това приложение по отношение на някои категории инвеститори.
- 41 При тези обстоятелства следва само да се провери дали в съответствие с общото правило за изключване, предвидено в член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, на предприятие като NMI TT може да бъде отказано квалифицирането като МСП по смисъла на това приложение само поради това че е контролирано косвено от публични органи, представени в рамките на предприятието, което е свързано с него и упражнява пряк контрол върху него.
- 42 В това отношение следва обаче да се припомни, че член 267 ДФЕС оправомощава Съда не да прилага нормите на правото на Съюза към определен случай, а само да се произнася по тълкуването на Договорите и на актовете на институциите на Съюза. Следователно Съдът не трябва нито да установява фактите, които са в основата на спора в главното производство, и да определя последиците им за решението, което запитващата юрисдикция трябва да постанови, нито да тълкува съответните национални законови или подзаконови разпоредби (решение от 14 май 2020 г., *Vousygues travaux publics* и др., C-17/19, EU:C:2020:379, т. 51 и 52).
- 43 На поставените от запитващата юрисдикция въпроси следва да се отговори с оглед на тези въстъпителни съображения.

По понятието „публичен орган“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014

- 44 За да се прецени дали предназначението на понятието „публичен орган“ по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 е да се обхванат образувания като университети, висши учебни заведения и търговско-промишлена палата, следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа за равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държава членка с оглед на определянето на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза, независимо от използваните в държавите членки квалификации, като се вземат предвид текстът на разглежданата разпоредба и нейният контекст, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тази разпоредба е част (решение от 5 февруари 2020 г., *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Качване на моряци на борда на кораби в пристанището на Ротердам), C-341/18, EU:C:2020:76, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 45 Следователно при липсата на препращане в член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 към националното право, съдържащото се в тази разпоредба понятие „публичен орган“ трябва да се разглежда като самостоятелно понятие на правото на Съюза, чиито смисъл и обхват трябва да бъдат идентични във всички държави членки. Ето защо Съдът трябва да даде на това понятие еднакво тълкуване в правния ред на Съюза.
- 46 На първо място, относно текста на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, след като нито тази разпоредба, нито която и да било друга разпоредба от този регламент, и по-специално член 2 от него, не съдържа определение на понятието „публичен орган“, значението и обхватът на това понятие следва да се определят с оглед на обичайното му значение в общоупотребимия език (решение от 5 февруари 2020 г., *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Качване на моряци на борда на кораби в пристанището на Ротердам), C-341/18, EU:C:2020:76, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 47 Впрочем в обичайния си смисъл понятието „публичен орган“ трябва да се разбира като отнасящо се до държавата, до териториалните органи, както и до образуванията, които са създадени, за да задоволяват конкретно нужди от общ интерес, притежават правосубектност и са финансирани в преобладаваща степен или са контролирани пряко или косвено от държавата, от териториални органи или от други публични органи.
- 48 От това следва, че предназначението на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 е да обхваща всички образувания и органи на публичните власти.
- 49 На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписва посочената разпоредба, от съображение 13 от Препоръката от 2003 г., на която се основава, както е посочено в точка 34 от настоящото решение, понятието „МСП“ по смисъла на приложение I към Регламент № 651/2014, е видно, че предвиденото в същата разпоредба изключение обхваща в интерес на правната сигурност различните публични образувания в дадена държава членка, за да се избегнат произволни разграничения между тях.
- 50 В това отношение обаче следва да се отбележи подобно на Комисията, че Директива 2006/111, чиято цел е да наложи на държавите членки определени задължения за гарантиране на прозрачността на финансовите отношения между тези държави и публичните предприятия, определя в член 2, буква а) понятието „публични органи“ като включващо освен държавата, регионалните, местните и всички други териториални органи.

- 51 На трето място, относно целта, преследвана с член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, следва да се припомни, че както бе отбелязано в точки 33 и 34 от настоящото решение, критерият за независимост има за цел да запази благоприятните за МСП мерки за предприятията, които нямат достъп до ресурси, позволяващи им да преодолеят пречките, свързани с тяхната големина. Поради различните средства, които могат да мобилизират, по-специално икономически и финансови, образуванията и органите на публичните власти, независимо от тяхното естество или от начина, по който са организирани, могат да позволят на дадено предприятие да преодолее тези пречки.
- 52 От това следва, че съдържащото се в посочената разпоредба понятие „публичен орган“ трябва да се разбира в смисъл, че обхваща всяко образувание или орган на публичните власти, включително териториалните органи и органите, които са създадени, за да задоволяват конкретно нужди от общ интерес, притежават правосубектност и са финансирани в преобладаваща степен или се контролират пряко или косвено от държавата, от териториални органи или от други публични органи.
- 53 При това положение в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 42 от настоящото решение, запитващата юрисдикция следва да прецени, като вземе предвид приложимите национални разпоредби, част от които са изтъкнати от EuroNorm и от Комисията, тълкуването на които обаче не е от компетентността на Съда, дали Университетът на Тюбинген, Висшият образователен институт на Ройтлинген и търговско-промишлената палата на същия град отговарят на тези критерии.
- 54 В съдебното заседание NMI TT изтъква в това отношение, че от „Ръководството на ползвателя за определението на МСП“, публикувано от Комисията през 2015 г., и по-специално от страница 19 от този документ, е видно, че според тази институция университетите, независимо от статута, който им е предоставен от националното право, не могат да се считат за „публични органи“, за които да се прилага общото правило за изключване, предвидено в член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014.
- 55 Най-напред обаче следва да се отбележи, че на страница 2 от това ръководство се уточнява също толкова ясно и изрично, че „то няма правна сила и не обвързва по никакъв начин Комисията [...], тъй като Препоръката [от 2003 г.] [e] единствената автентична референция, позволяваща да се определят условията относно качеството на МСП“. На още по-силно основание такова незадължително ръководство не може да обвързва и Съда.
- 56 При всяко положение следва да се приеме, че, противно на твърденията на NMI TT, на страница 19 от посоченото ръководство Комисията не посочва, че университетите в никакъв случай не могат да попаднат в обхвата на общото правило за изключване, предвидено в член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, а само припомня, че както е видно и от точки 38—41 от настоящото решение, когато по смисъла на тази разпоредба университетите попадат в обхвата на понятието „публичен орган“, това правило не се прилага спрямо тях, при положение че те не са свързани със съответното предприятие по смисъла на член 3, параграф 3 от това приложение, условие, за което самото NMI TT потвърждава в съдебното заседание, че не е изпълнено в настоящия случай, както е видно от точка 40 от това решение.
- 57 В случай че запитващата юрисдикция стигне до извода, че едно или няколко от посочените в точка 53 от настоящото решение образувания представляват публични органи по смисъла на член 3, параграф 4 от посоченото приложение, в отговор на въпросите, повдигнати от запитващата юрисдикция в това отношение, следва да се уточни също, че за прилагането на тази разпоредба е без значение дали лицата, назначени по предложение на тези публични органи, заседават в рамките на съответното предприятие, без да получават заплащане за това, при положение че са били предложени и назначени именно в качеството си на членове на същите органи, което тази юрисдикция следва да провери.

58 Следователно член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „публичен орган“ обхваща образувания като университети и висши учебни заведения, както и търговско-промишлена палата, при положение че тези образувания са създадени, за да задоволяват конкретно нужди от общ интерес, притежават правосубектност и са финансирани в преобладаваща степен или се контролират пряко или косвено от държавата, от териториални органи или от други публични органи. За прилагането на посочената разпоредба е без значение, че лицата, назначени по предложение на тези публични органи, заседават в рамките на съответното предприятие, без да получават заплащане за това, при положение че са били предложени и назначени именно в качеството си на членове на същите органи.

По наличието на контрол по смисъла на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014

59 В съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 44 от настоящото решение, следва да се вземат предвид текстът на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 и контекстът, в който този член се вписва, както и целите, преследвани от правната уредба, от която той е част, за да се прецени дали наличието на контрол по смисъла на тази разпоредба изисква само публичните органи да притежават съвместно, макар и косвено, най-малко 25 % от капитала или от правата на глас в съответното предприятие съобразно с текста на устава на предприятието, което упражнява пряк контрол върху него, или освен това следва да се разгледа въпросът дали тези органи са в състояние да влияят върху и да координират действителното упражняване от техните представители на правата на глас и дали същите представители действително вземат предвид интересите на посочените органи.

60 На първо място, що се отнася до текста на член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, следва да се констатира, че в съответствие със съображение 13 от Препоръката от 2003 г., на която се основава това приложение, както бе посочено в точки 34 и 49 от настоящото решение, това приложение се отнася само до степента на участие на публичните или публичноправните субекти в капитала или правата на глас на съответното предприятие, без освен това да се споменава действителното поведение на тези организации или единици или техните представители.

61 На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписва посочената разпоредба, следва да се отбележи, че за да се прецени дали дадено предприятие е свързано с друго предприятие, член 3 от приложение I към Регламент № 651/2014 предвижда изрично необходимостта да се провери дали конкретно първото предприятие действително упражнява решаващо влияние върху второто.

62 По-специално посоченият член 3 предвижда в параграф 3, втора алинея презумпция за липса на решаващо влияние, когато инвеститорите, посочени в параграф 2, втора алинея от същия член, не участват пряко или косвено в управлението на въпросното предприятие, „без да се засягат правата им като акционери“.

63 Обратно, както е видно от параграф 3, четвърта алинея, посоченият член 3 предвижда, че предприятията могат да се считат за свързани, когато поради ролята, изпълнявана от физическо лице или група от действащи съвместно физически лица, които се координират, за да упражнят влияние върху търговските решения на съответните предприятия, те представляват едно-единствено икономическо образувание дори когато формално не поддържат някое от взаимоотношенията, посочени в параграф 3, първа алинея от същия член (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., *НаТеFo*, C-110/13, EU:C:2014:114, т. 34, 35 и 39 и определение от 11 май 2017 г., *Verisap*, C-53/17, непубликувано, EU:C:2017:370, т. 17).

- 64 За разлика от това следва да се приеме, че в параграф 4 на член 3 не се съдържат аналогични разпоредби по отношение на публичните органи, които контролират индивидуално или съвместно най-малко 25 % от капитала на друго предприятие или от правата на глас в него.
- 65 Впрочем, доколкото определението на понятието „МСП“ по смисъла на приложение I към Регламент № 651/2014 води до предоставяне на предимства на обхванатите от това понятие предприятия, най-често чрез правила, въвеждащи изключения от общите правила, посоченото определение трябва да се тълкува стриктно (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., *HaTeFo*, C-110/13, EU:C:2014:114, т. 32).
- 66 На трето място, що се отнася до целта, преследвана с член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014, следва да се отбележи, че в съответствие с критерия за независимост, на който се основава по-специално понятието „МСП“ по смисъла на това приложение, целта на тази разпоредба е да гарантира, както е видно от точки 32—39 от настоящото решение, че съответното предприятие има възможност да взема самостоятелно търговски решения.
- 67 Положение като разглежданото в главното производство обаче, за което е характерно наличието на структурни връзки между различните предприятия по отношение на дяловите или акционерните участия и правата на глас, изключва възможността тези предприятия да бъдат считани за икономически независими едно от друго, при положение че води до това дадено предприятие, независимо от действителното си поведение, да е в състояние да има решаващо влияние върху вземането на решения от друго предприятие (вж. по аналогия решение от 2 април 2009 г., *Glückauf Brauerei*, C-83/08, EU:C:2009:228, т. 32—34).
- 68 Освен това трябва да се отбележи, че както следва по-специално от съображение 30 от Регламент № 651/2014 и от съображение 13 от Препоръката от 2003 г., както член 3, параграф 4 от приложение I към същия регламент, така и самият посочен регламент, който предвижда групово освобождаване на съвместими с вътрешния пазар помощи, имат за цел да подобрят административната яснота и правната сигурност, като осигурят ефикасен и опростен контрол на правилата за конкуренция в областта на държавните помощи (вж. по аналогия решение от 29 юли 2019 г., *Bayerische Motoren Werke* и *Freistaat Sachsen*/Комисия, C-654/17 P, EU:C:2019:634, т. 141 и цитираната съдебна практика).
- 69 За да се прецени обаче дали дадено предприятие отговаря на критериите за прилагане на по-благоприятните правила в областта на МСП, самото отчитане на степента на участие на публичните органи в капитала или правата на глас в това предприятие, без да е необходимо да се разглежда и конкретното поведение на тези органи или на техните представители, очевидно може да улесни прилагането от компетентните органи на общото правило за изключване, предвидено в член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014.
- 70 При това положение както от текста на тази разпоредба, така и от контекста, в който тя се вписва, и от целта, преследвана от нея и от правната уредба, от която тя е част, следва, че наличието на контрол по смисъла на посочената разпоредба се извежда от самата степен на участие на публичните органи в капитала или правата на глас в съответното предприятие.
- 71 Следователно, за да е налице такъв контрол, е достатъчно тези публични органи да притежават съвместно, макар и косвено, най-малко 25 % от капитала или от правата на глас в съответното предприятие съобразно с текста на устава на предприятието, което упражнява пряк контрол върху него, без да е необходимо да се разглежда освен това въпросът дали тези органи са в състояние да влияят върху и да координират действителното упражняване от техните представители на правата на глас и дали същите представители действително вземат предвид интересите на посочените органи.

- 72 В случая, макар да е безспорно, че NMI-Institut притежава 88,8 % от правата на глас в NMI TT, от акта за преюдициално запитване е видно, че уставът на NMI-Institut не урежда въпроса за упражняването на тези права.
- 73 Все пак е видно, че съгласно членове 2, 7 и 13 от този устав Съветът на фондацията, за който от разискванията в съдебното заседание става ясно, че всички негови членове, както самото NMI TT посочва изрично, са понастоящем членове на съвета на директорите на това дружество, отговаря, от една страна, за определянето на принципите, уреждащи дейността на NMI-Institut, която се отнася по-специално до използването на резултатите от научноизследователската дейност и изпълнението на научноизследователски и развойни проекти, и от друга страна, разполага с редица консултативни правомощия и с правомощия за вземане на решения в областта на планирането на съдържание и финансовото планиране, както и относно назначаването, освобождаването на управителния съвети освобождаването от отговорност на последния, като освен това Съветът на фондацията е оправомощен да изменя устава на NMI-Institut и да прекратява последната.
- 74 При тези обстоятелства е видно, че в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 42 от настоящото решение, и при условие че запитващата юрисдикция извърши необходимата проверка, разпоредбите, съдържащи се в устава на NMI-Institut, могат да предоставят на публични органи косвеното притежаване на повече от 25 % от правата на глас в NMI TT поради присъствието на техни представители в Съвета на фондацията.
- 75 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставените от запитващата юрисдикция въпроси следва да се отговори, че член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент № 651/2014 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която изключва възможността дадено предприятие да се счита за МСП, при положение че органът на предприятието, което притежава основната част от капитала му, макар да няма право да осигурява ежедневното му управление, се състои главно от членове, които са представители на публични органи по смисъла на тази разпоредба, така че въз основа на самия този факт последните упражняват съвместно косвен контрол по смисъла на същата разпоредба върху първото предприятие, като се има предвид, че:
- от една страна, съдържащото се в посочената разпоредба понятие „публичен орган“ обхваща образувания като университети и висши учебни заведения, както и търговско-промишлена палата, при положение че тези образувания са създадени, за да задоволяват конкретно нужди от общ интерес, притежават правосубектност и са финансирани в преобладаваща степен или се контролират пряко или косвено от държавата, от териториални органи или от други публични органи, като в това отношение е без значение, че лицата, назначени по предложение на посочените органи, заседават в рамките на съответното предприятие, без да получават заплащане за това, при положение че са били предложени и назначени именно в качеството си на членове на същите органи,
 - от друга страна, за да е налице такъв контрол, е достатъчно публичните органи да притежават съвместно, макар и косвено, най-малко 25 % от капитала или от правата на глас в съответното предприятие съобразно с текста на устава на предприятието, което упражнява пряк контрол върху него, без да е необходимо да се разглежда освен това въпросът дали тези органи са в състояние да влияят върху и да координират действителното упражняване от техните представители на правата на глас и дали същите представители действително вземат предвид интересите на посочените органи.

По съдебните разноси

76 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Член 3, параграф 4 от приложение I към Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от [ДФЕС] трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която изключва възможността дадено предприятие да се счита за малко и средно предприятие (МСП), при положение че органът на предприятието, което притежава основната част от капитала му, макар да няма право да осигурява ежедневно му управление, се състои главно от членове, които са представители на публични органи по смисъла на тази разпоредба, така че въз основа на самия този факт последните упражняват съвместно косвен контрол по смисъла на същата разпоредба върху първото предприятие, като се има предвид, че:

- от една страна, съдържащото се в посочената разпоредба понятие „публични органи“ обхваща образувания като университети и висши учебни заведения, както и търговско-промишлена палата, при положение че тези образувания са създадени, за да задоволяват конкретно нужди от общ интерес, притежават правосубектност и са финансирани в преобладаваща степен или се контролират пряко или косвено от държавата, от териториални органи или от други публични органи, като в това отношение е без значение, че лицата, назначени по предложение на посочените образувания, заседават в рамките на съответното предприятие, без да получават заплащане за това, при положение че са били предложени и назначени именно в качеството си на членове на същите образувания,
- от друга страна, за да е налице такъв контрол, е достатъчно публичните органи да притежават съвместно, макар и косвено, най-малко 25 % от капитала или от правата на глас в съответното предприятие съобразно с текста на устава на предприятието, което упражнява пряк контрол върху него, без да е необходимо да се разглежда освен това въпросът дали тези органи са в състояние да влияят върху и да координират действителното упражняване от техните представители на правата на глас и дали същите представители действително вземат предвид интересите на посочените органи.

Подписи